

2689 2den Beh. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1871 til 31te Marts 1872. 2690

maatte forlange udført af Andre udenfor Værftets faste Personale. Man kunde honorere de Arbeider, man saaledes havde forlangt og faaet udført saa høit, som man fandt passende, og saafremt Honoraret overskred den Sum, man oprindeligt havde forlangt paa Finantsloven, kunde det Manglende da blive efterbevilget. Og endelig forekommer dette Forhold mig at være saameget mindre i sin Orden, som den Mand, om hvem der er Tale, er afgaaet fra Marinen med Bartpenge eller Pension og er traadt over i en privat Fabrikants Stilling. Det er ikke en onskelig Stilling — det tror jeg, Enhver vil erkjende — for en teknisk Konsulent ved Værftet, og i de Uttringer, der faldt fra det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Ploug), var der Noget, som ligefrem bekræftede dette. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at sandsynligvis havde den Mand, hvorom der tales, opfattet en Dyrfordring, han havde modtaget til at udfaste Planen til et Skib, ikke som et Spørgsmaal rettet til en teknisk Konsulent, men som en Bestilling. Det er allerede uheldigt, at en saadan Forverling kan finde Sted; men det ærede Medlem tilføiede saa, at det var ganske naturligt, at han havde taget Sagen saaledes, at han just ikke spurgte om, hvorvidt der kunde fremkomme noget Godt og Brugbart, men at han tænkte: Lad Ministeren have Ansvar for, om det bliver et forstandigt bygget Skib, om det er en rigtig Plan, han har jo kun henbendt sig til mig med Noget, der synes at være en Bestilling. Det er uheldigt, at en Mand igjennem en saadan Misforstaaelse kan komme hen til det Standpunkt, at han som teknisk Konsulent ikke paa det Allerstærkeste fastholder, at han først og fornemmelig har at se paa, om der fremkommer noget Godt og Brugbart, og at han, saalænge han er teknisk Konsulent, aldeles bør lægge ethvert Hensyn til sin øvrige Stilling tilside. Jeg anser denne Mand, efter Alt hvad jeg har hørt, for en overordentlig hæderlig Mand, og jeg har ikke det mindste

Dnske om at fremsføre nogen Klage, men jeg siger, at det Forhold, hvori Marinen efterhaanden er kommen til denne Mand, er et Forhold, som ikke bør finde en indirekte Sanktion ved Udtalelser, der kunde se ud som en Sanktion deraf.

Krigs- og Marineministeren: Det ærede 1ste Medlem for 7de Kred (Staal) udtalte, da han før havde Ordet, at det, at Krigsministeren havde undladt at stille Ændringsforslag her i Henseende til Forstærkningens Indkaldelse, kunde have sin Grund i, at han havde forandret sin Mening om Nødvendigheden af Forstærkningens Dvælse, og han begrundede dette paa en Udtalelse af mig i det andet Thing, som han oplæste af Rigsdagstidenden. Jeg havde der sagt, at jeg kom frem med Forslaget om Forstærkningens Indkaldelse igjen til 3die Behandling og kom atter og atter frem med det. Hvad det sidste Udtryk „atter og atter“ angaar, da kunde det godt finde sin Anvendelse paa Indbringelsen af Forslaget ved 3die Behandling, men det skal jeg ikke dvæle ved. Jeg har ved Finantslovens 1ste Behandling her angivet min Stilling til dette Spørgsmaal, og jeg tror ikke at behøve at komme tilbage dertil; jeg skal blot tillade mig at fremhæve, hvad der forøvrigt maa fremgaa tilstrækkeligt af mine Udtalelser før, at jeg anser Forstærkningens Indkaldelse for i høieste Grad onskelig. Jeg skal ikke komme frem med Grunde, der ere fremsatte saa tidt, at jeg ikke skal trætte det høie Thing med at gjentage dem; men da jeg har Ordet nu og er kommen til at nævne Forstærkningen, skal jeg dog udtale mig om en Uttring, jeg hørte før. Det var en Uttring af det ærede Medlem for 1ste Kred (Madvig), og den gik ud paa, at Skle-Indkaldelsen af Forstærkningen i næste Finantsaar vilde være ensbetydende med en Dødsdom (Madvig: Kunde føre dertil.) eller kunde føre til en Dødsdom over Forstærkningen. Rigtigheden af denne Paastand maa jeg paa det Bestem-